

Praporčík Crha jen přikývl, vyhodil blinkr a zařadil se do připojovacího pruhu. Najel na Libereckou a v prostředním pruhu pokračoval předepsanou rychlostí ulicí V Holešovičkách dolů k Mostu Barikádníků.

Janata mezitím zapnul tablet, připevněný před sedadlem, a pustil se do prověřování registračních značek aut jedoucích před nimi i těch, která je míjela. Doufal, že se konečně pošťestí a narazí na nějaké odcizené vozidlo.

„Ach jo,“ odfrkl si zklamaně, když prověřil už sedmé auto a stále nic.

Sjezd k vysokoškolským kolejím se blížil, když je zprava podjel tmavě zelený Volkswagen Passat. Tablet pištivě zapípal a Janata okamžitě zpozorněl. Pražská registrační značka na displeji se rozzářila do ruda.

„Kradené espézetky!“ vyhrkl praporčík, rád aspoň za malý úspěch. „Jdi po něm.“

Crha zapnul majáky, přidal plyn a zařadil se za passat. Janata aktivoval přední světelný nápis STOP a přes vysílačku informoval operačního důstojníka, že budou stavět vozidlo s odcizenými značkami. Podle lustrace patřily na bílý Volkswagen Golf, ze kterého byly odcizeny před necelými dvěma hodinami.

„Nějak nechce zastavit,“ poznamenal Janata, když passat zrychlil a držel si odstup.

„Tomu se nedivím. Jestli jsou kradené značky, bude nejspíš kradené i auto.“

Řidič ujíždějícího passatu přidával s každým metrem. Bez blinkrů kličkoval mezi pruhy a snažil se setřást pronásledovatele.

Marně.

Praporčík Crha z Pohotovostní motorizované jednotky měl za sebou několik kurzů stíhání i násilného zastavování vozidel, takže se držel těsně za zadním nárazníkem ujíždějícího auta. Na tváři se mu objevil potěšený úšklebek a adrenalin

mu tepavě stoupal do hlavy. Těšil se na první bezpečný úsek, kde by mohl passat předjet, zablokovat mu cestu nebo mu dát ochutnat tvrdý náraz předního vyztuženého rámu jejich služebního vozu.

Janata mezitím s vysílačkou u pusy hlásil ostatním hlídkám, koho pronásledují a kudy jedou. Odpovědí mu byla série hlášení od okolních jednotek, které přerušily běžné hlídkování a vyrazily jim na pomoc.

Operační důstojník sledoval na mapě v systému Maják, jak se několik ikonек policejních vozidel sbíhá směrem k Mostu Barikádníků. Jedna hlídka mířila ke sjezdu do Povltavské, další dvě se hnaly z Proseka a Střížkova, jedna od Holešovic a poslední se blížila ke kolejím od zoologické zahrady.

„Bude sjíždět,“ tipnul si Janata a se zachmuřeným výrazem sledoval, jak passat před nimi kličkuje mezi auty. Před chvílí se jen o centimetry vyhnul vozu, přejíždějícímu z levého pruhu, a málem ohobloval celý bok o středová svodidla. Přesto jízdu srovnal, znovu přidal a vmáčkl se před autobus v pravém pruhu. Všechna vozidla se blížila ke sjezdu na Novou Povltavskou, směrem do tunelu nebo k zoo.

Autobus s hlasitým troubením zabrzdil, když mu passat vjel přímo před masku, a pár desítek metrů před sjezdem najel na odbočovací pruh. Crha si držel odstup, takže mu bylo jasné, že se před rozjíždějící se autobus už nedostane. Pokud by to zkusil, přešel by odbočovací pruh. Prudce stočil volant doprava a zpomalil na hranici únosnosti. Řidič jedoucí za nimi ve středním pruhu dupnul na brzdu, strhl volant a jen o vlásek se policejní oktávce vyhnul.

Crha pokračoval k pravému okraji vozovky, prokličkoval před stojícím bílým autem a za rozjíždějícím se autobusem najel na odbočovací sjezd. Passat mezitím zmizel v zatáčce. Praporčík zadupl plyn až na podlahu a doufal, že oktávka zabere dost rychle. Musel se ke křižovatce dostat včas, aby zjistil, kam prchající řidič odbočil. Tipoval směr do zoo v Troji